

BOJ s goliášem

Co byste dělaly, kdyby váš muž trpěl nemocí, která u ostatních vzbuzuje odpor? Stačí to oslovit: lupénka. Pro někoho Kaninova znamení, pro někoho podnikatelská výzva, Jutka Kovacs přivezla do Česka taktik „postříženým“ nadějí.

Ptala se Eva Jansová

Ženy spíše inklinují k hezkým věcem, estetické medicíně nebo wellness. Vy jste se vrhla do „méně“ atraktivního oboru, pomáháte nemocným psoriázou. Kde se tato myšlenka zrodila? Žila jsem s někým, kdo lupénku měl, takže jsem se musela o tomto traumatizujícím onemocnění dozvědět všechno a pochopit, jak je důležité dělat všechno možné pro to, abychom této lidem pomohli. Představte si, jak to musí být strašný pocit, stýdět se vyjít ven, cítit na sobě pohledy, kdy se vás ostatní žítí. Je to jako byste byli malomocní, druhořadí.

Lidský jste se do těchto lidí vcítila a jako podnikatelka jste vycítila přitěžitost?

Přišlo mi to do cesty a já si říkala, že to nemůžu nechat být. Vzdýcky jsem věděla, že chci dělat něco, kde si budu vlastním pánem. A vzdýcky jsem chtěla dělat něco „dobrého“, užitečného. Ale musím připustit, že jsem byla hrozně naivní a romantická, netušila jsem, co mě čeká. Neměla jsem žádné zkušenosti, peníze, nikoho, kdo by mi poradil a skočila jsem do složitého

ilustrační foto.

foto Shutterstock

světa farmacie. Moji konkurenti ti jsou nejmenšími mezinárodní farmaceutické společnosti. V roce 2004 tak začal můj boj Davida s Goliášem.

Nedávno byl hostem Světového dermatologického kongresu v Praze australský vědec **Dr. Michael Tirant**, který stojí za objevem záračné léčby lupénky. Jak jste se k němu dostala?

V roce 2001 jsem byla v Budapešti, když jsem v televizních zprávách slyšela i o „revolučním produktu“ pro lupénkáře, tak jsem se snažila o něm získat maximum informací a samozřejmě o jeho výrobci a vynálezci. Takhle jsem se dozvěděla o **Dr. Michaelu Tirantovi**. Kontaktovala jsem maďarského distributora,

kteří mě doktoru **Tirantovi** představil. Byl to pro mě zlomový okamžik.

Řada dermatologů přírodní léčbu neuznává. Co byste jim vzčázala? Rozumím doktorům, že jejich první pohled je skeptický. Je to normální, jelikož na trhu je milion přírodních produktů, které mají mít léčivý účinek, tak jsou samozřejmě extrémně opatrní s tím, co vyzkoušejí a doporučí svým pacientům.

Co Vás motivuje? Jsou to pacienti, kteří se za Vámi vracejí s tím, že jejich nemoc ustoupila a život se jim pozitivně mění?

Mám radost z toho množství šťastných pacientů. Spousty z nich znám důvěrně, takže vím o jejich životě před a potom, co nasadili naši léčbu.

Mnozí začali žít plnohodnotný život bez lupénky až po mnoha letech. Nikdy nezapomenu na to, když mi napsala maminka jedenáctiletého chlapce, která mě žádala o pomoc. Byla zoufalá, její syn nechťel chodit do školy, spolužáci mu říkali, že má lepru, at' jde domů. Ubrečným prošil svoji mámu, at' ho do školy neposlá, ale neměla na výběr, tak mi napsala. O několik měsíců později jsem od ní dostala děkovní dopis, nejkrásnější, který mi kdy přišel.

Vy se jen tak nevzdáváte, oslovila jste několik českých odborníků, aby si ověřili účinnost preparátu **Dr. Tiranta**.

Abych dokázala, že naše produkty skutečně fungují a pacientům pomáhají, chtěla jsem spolupracovat s nejuznávanějšími dermatology. Kontaktovala jsem deset nejlepších nemocnic a jejich vůdčí dermatolo-

toho nezneužívali. Nedokázala jsem toho méně jenom proto, že jsem cizinkou.

Myslete si, že ženy podnikatelky to mají jednoduší než muži? Jaká je situace v Maďarsku?

Kdybych mohla prožít posledních pět let jako muž, možná bych mohla odpovédět líp, mohla bych to srovnat. Mám taky mnoho ženských partnerek (profesorky, doktorky), takže pochybuji, že být muž nebo žena je problém. Myslím, že když je někdo fér, kredit, tvrdě pracuje a dělá něco dobrého, tak nikoho nezajímá, jestli je mužem nebo ženou. Takže bych řekla, že v Česku je zacházení vyrovnané, v Maďarsku je to myslím stejné.

Pendujete mezi Maďarskem a Českou republikou. Kde čerpáte energii? Chodím do kina. Několik let jsem

PRVNÍ ČTYŘI ROKY PODNIKÁNÍ JSEM NEMĚLA ČAS ANI PENÍZE NA NIC JINÉHO, NEŽ NA BYZNYS. VLASTNĚ JSEM TV ČTYŘI ROKY NEBYLA, ALE URČITĚ NELITUJI.

gy s nabídkou účasti v naší zkoušce. Bylo jasné, že čím více doktorů bude mít stejné výsledky, tím menší nedůvěře budu čelit v budoucnu.

Jak se podniká cizince na českém trhu?

Musím říct, že jsem měla obrovské štěstí. Jako cizinka, která mluví špatně česky, jsem potkávala lidi, kteří mě respektovali za to, že se snažím tímto jazykem domluvit. Přistupovali ke mně pozitivně. Někdy se cítím trapně, když mám mluvit česky, protože vím, že dělám spoustu chyb (zaměňuji podobná slova jako „rušit, zrušit a vzrušit), ale lidi, kteří mají smysl pro humor, oceňují můj neobvyklý způsob komunikace. Samozřejmě, že si někdy nejsem na 100% jistá všemi detaily, ale lidé

neměla normální volno, ale určitě si teď, když mám kvůli obchodu míň starostí, najdu čas na opravdovou dovolenou. Je tolik míst, kam bych chtěla jet, jediné, co potřebuji, jsou milní lidé, slunce a moře. Takže jsem se dlouho nepotápěla, takže tohle je taky něco, co v blízké budoucnosti přijde.

Jutka Kovacs

Odvážná žena, která se pustila do podnikání v oblasti farmacie. Vystudovala obor cestovní ruch, pracovala jako „conference organizer“. Později začala organizovat eventy v Praze, kde se věnovala reklamní agentuře jako PR a New Business ředitelka. Zlomový bod je její kariéře nastal tehdy, kdy se jejímu bývalému manželovi poprvé po 20 letech podařilo zbavit se lupénky.

Máte vůbec čas na takové ty ženské radosti? Zajít si na kosmetiku, na masáž, uživat' se? Teď ano, ale první čtyři roky podnikání jsem neměla vůbec čas ani peníze na nic jiného, než na byznys. Vlastně jsem ty čtyři roky nebyla, neměla jsem žádný život, bez přehánění jsem si prošla peklem, aby byl můj projekt úspěšný, ale stálo to za to.

Musela jste tedy odsunout rodinný život na druhou kolej.

Jak už jsem řekla, neměla jsem donedávna žádný život, neměla jsem šanci žít tak, jak si to obvykle žena přeje. Ale nemám obavy, teď, když moje firma stojí na svých a je docela stabilní, můžu začít žít tak, jak si přeju. Taky chci mít tradiční rodinný život a pro něj je základním požadavkem stabilita. Mám velmi štěstí, protože vcelku mladá jsem dosáhla něčeho, na co můžu být hrdá. Víím, že to, co teď tvořím, pokud se nestane něco neočekávaného nebo nějaký zásah šůry, by mohlo žít mě děti i vnoučata. Vzdýcky děm dlouhodobé plány.

Snažíte se jít stále kupředu, hledáte nové cesty. Jaký bude Váš další krok?

Stěhuju se do USA. Je tam deset milionů pacientů a v Kanadě dalších tři miliony. Beru to jako další výzvu. Víím, že Obama Amerika je místo, kde budu šťastná.

